

betydeligt forhøjet, er jeg ikke helt sikker paa, det er rigtigt.

Naar jeg har fremdraget Forholdet, er det dog af en noget anden Grund, nemlig den, at Ministeriets Embedsmænd oplyste mig om, at dette Tillæg til Fraugdepræstens Løn har man gennem mange Aar ikke taget noget som helst Hensyn til; han har med andre Ord ikke erholdt det Vederlag, han skulde have, for at føre Tilsyn med, at de Fraugde Børn blev bedre undervist end andre Børn i Landet. Men da man nu gennem Menighedsraadets Henvendelse var blevet gjort opmærksom paa denne Bestemmelse, besluttede Kirkeministeriet sig til at efterkomme Legatets Bestemmelse, og Lønreguleringen skulde saa foregaa fra 1. April 1925 — man forhastede sig altsaa ikke med at give dette Tillæg til Lønnen, som jo for øvrigt den nuværende Præst aldeles intet Krav har paa, eftersom der, da han blev kaldet til Embedet, ikke, saa vidt jeg har kunnet forstaa, stod noget i Opslaget om, at der var et saadant ekstra Vederlag. I den Skrivelse, hvori Legatstiftelsen er beskrevet, hedder det, at endnu i 1841 fandtes Forholdet bestaaende for Præstens Vedkommende, medens det for Degnens Vedkommende for længst var afløst. Nu er det et stort Spørgsmaal, paa hvilken Maade Degnens Vederlag blev afløst. Er det ved, at Kommunen, efter at den har bortsolgt den paagældende Jord sammen med den øvrige Skolelod, har udredet Erstatning?

Der er, som sagt, ikke taget noget Hensyn til dette i dette Opslag, og det forekommer mig derfor, at det er værd at overveje, om det virkelig er forsvarligt, at der i Ministeriet kan foregaa den Slags Uregelmæssigheder, at en Lønningsdel, og en saa betydelig Lønningsdel som Udbyttet af 4 Tønder Hartkorn, kan blive borte, saa at de paagældende Indehavere af Embedet til mange Aar aldeles ikke nyder godt deraf. Og hvis man derfor skal akkviescere ved det hele Spørgsmaal... (Afbrydelse). Det ærede Medlem spurgte: Hvor gik det hen? Jeg maa formode, at Administrationen er den, der bedst kan skaffe det oplyst. Men jeg gaar ud fra, at naar man ikke har taget Hensyn til det ved Fastsættelsen af Lønningen til Fraugde-Præstens Embede, har man af-

kortet i Præstens Løn ogsaa for dette Areal lige saa vel som for de 10 $\frac{1}{2}$ ha, der er den egentlige Embedsjord. Har man gjort det, forstaaer det ærede Medlem nok, hvor det er gaaet hen.

Men de Spørgsmaal, jeg gerne vilde rejse, og som jeg ønskede, at den højtærede Kirkeminister og ogsaa den højtærede Undervisningsminister skulde tage under Overvejelse sammen med Finansudvalget, er de Spørgsmaal, der hermed staaer i Forbindelse. For det første, om det er rimeligt, at Administrationen, efter at man har gennemført den nye Lønningsordning, fremdeles skal respektere saadanne Gaver eller Legater uden at tage det ringeste Hensyn til de forandrede Forhold, der er kommet til Stede. Og dernæst: Hvis man skal tage disse Hensyn, om det kan blive oplyst, i hvor lang Tid man ikke har taget dem, og hvor store Beløb det drejer sig om, og om man da vil sørge for, at de Mennesker, eller deres Efterkommere, som er blevet narret for deres retmæssige Tilgodehavende, kan faa Ækvivalent derfor.

Jeg vil derefter gerne stille nogle enkelte Spørgsmaal. Hvor mange Aar er der gaaet, i hvilke Præsten ikke har nydt godt af dette Hartkorn, og hvor stor en Sum ydes der den nuværende Præst, altsaa fra nu, fra Omreguleringen i 1925, og faar han derigennem fuldt Vederlag for det Hartkorn, her er omtalt, altsaa ud over sin Løn? Det kunde ogsaa være interessant at faa oplyst — det har jeg allerede berørt —, om der i de forløbne Aar er sket Afkortning i Præstens Løn for dette Areal ligesom for det øvrige Jordtilliggende. Endelig vil jeg ogsaa gerne anmode den højtærede Undervisningsminister om at medvirke til paa tilsvarende Maade at faa oplyst, hvornaar Afløsningen er sket for Lærerens Vedkommende, paa hvilken Maade den er foregaaet, og om der er ydet ham fuldt Vederlag. Hvis dette ikke er Tilfældet, forekommer det mig, at Rigsdagen bør kræve, at dette sker; thi har Præsten haft Beløbet for at føre Tilsyn med, at der læses særlig fittigt i Fraugde Skole, skal Læreren virkelig ogsaa have det fulde Udbytte af det Hartkorn, han skulde have som Vederlag for det Arbejde, han maa